

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 5 november 2019 met nummer RvVb-A-1920-0228
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0719-A

Verzoekende partijen	1. mevrouw PAUWELS – LARDENOIT 2. mevrouw LARDENOIT – VAN OVERMEIRE vertegenwoordigd door advocaat Griet CNUDE met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Brabantdam 56
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN vertegenwoordigd door mevrouw Leen LIPPEVELDE
Tussenkomenende partij	de bvba DASODEVA vertegenwoordigd door advocaat Erika RENTMEESTERS met woonplaatskeuze op het kantoor te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 25 juni 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 16 mei 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Gillis-Waas van 3 januari 2018 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomenende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het verhogen van een geluidswerende omheining op het perceel gelegen te 9170 Sint-Gillis-Waas, Potterstraat 138, met als kadastrale omschrijving 1^e afdeling, sectie A, nr. 1093E.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 27 september 2018 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomenende partij met een beschikking van 15 oktober 2018 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomenende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

2.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 13 augustus 2019.

Mevrouw Leen LIPPEVELDE voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Tom HUYGENS *loco* advocaat Erika RENTMEESTERS voert het woord voor de tussenkomenende partij. De verzoekende partijen verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De tussenkomenende partij exploiteert op het aanvraagperceel een self-carwash, waarvoor op 25 augustus 2014 een stedenbouwkundige vergunning werd verleend door het college van burgemeester en schepenen en op 8 september 2014 de overeenkomstige milieuvergunning.

Beide vergunningen werden niet aangevochten. De stedenbouwkundige vergunning voorzag onder meer in het oprichten van een geluidswerende muur die evenwel niet (meteen) werd opgetrokken.

2.

Vervolgens dient de tussenkomenende partij een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in voor een hogere en anders ingeplante geluidswerende muur. Het college van burgemeester en schepenen verleent op 2 mei 2016 de gevraagde vergunning.

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen administratief beroep aan bij de verwerende partij waarna de tussenkomenende partij de aanvraag intrekt. De tussenkomenende partij stelt dat zij vervolgens is overgegaan tot het plaatsen van een geluidswerende muur zoals initieel vergund in 2014.

3.

De verzoekende partijen dienen een verzoek tot wijziging van de milieuvergunningsvoorwaarden met betrekking tot de exploitatie van de self-carwash in. Het college van burgemeester en schepenen weigert de aanvraag op 28 november 2016.

Na administratief beroep van de verzoekende partijen, beslist de verwerende partij op 27 februari 2017 om de milieuvergunningsvoorwaarden als volgt te wijzigen:

“ ...

- *In artikel 1 wordt het volgende geschrapt:*
“§2. De gevraagde afwijking wordt verleend, namelijk: de openingsuren van de self carwash worden de volgende: van 7.00 u tot 22.00 u en dit 7 dagen op 7.”
- *In artikel 2, §3 worden de volgende bijzondere voorwaarden toegevoegd:*
 - *Binnen een termijn van 1 maand van onderhavige beslissing van de deputatie legt de exploitant één of meerdere prijsofferten voor aan het college van burgemeester en schepenen voor het uitvoeren van een volledig akoestisch onderzoek annex saneringsplan door een erkend deskundige in de discipline geluid en trillingen.*

- *Binnen een termijn van 5 maand na onderhavige beslissing van de deputatie moet de exploitant op eigen kosten een volledig akoestisch onderzoek laten uitvoeren door een erkende deskundige in de discipline geluid en trillingen. Bij het vaststellen van overschrijdingen van de geldende geluidsnormen volgens Vlare II, moet het akoestisch onderzoek vergezeld worden van een saneringsplan. Het volledig akoestisch onderzoek en het saneringsplan worden voorgelegd aan het college van burgemeester en schepenen*
- *Binnen een termijn van 12 maand na onderhavige beslissing van de deputatie, laat de exploitant op eigen kosten de saneringsmaatregelen zoals voorgesteld in het saneringsplan uitvoeren, inclusief controlemeting nadien. Het verslag van de controlemeting wordt voorgelegd aan het college van burgemeester en schepenen.*
- *Indien uit de controlemeting blijkt dat de geldende geluidsnormen niet worden nageleefd, moet de exploitant op zijn kosten bijkomende saneringsmaatregelen uitvoeren tot aan de geldende geluidsnormen wordt voldaan.*

...

De tussenkomende partij stelt dat een akoestisch onderzoek werd uitgevoerd en een saneringsplan werd neergelegd. Besluitend wordt in het akoestisch onderzoek, uitgevoerd in opdracht van de tussenkomende partij, onder meer het volgende gesteld:

“ ...

6. Besluit

...

Meerdere saneringsmaatregelen dringen zich op om tot een beperking van het specifiek geluid te komen. Deze worden hieronder opgesomd en zijn verder toegelicht/uitgewerkt in hoofdstuk 5.5.

- *Verlengen van de akoestische wand tot ongeveer 8 m richting de openbare weg,*
- *Verhogen van de akoestische wand tot 4m of hoger indien praktisch haalbaar,*
- *Verlagen van de werkdruk van 110 bar tot 80 bar,*
- *Het voorzien van een luifel die aansluit met de akoestische wand en de spuitcabines,*
- *Het plaatsen van een absorberende wand tegen de noordelijke gevels,*
- *Het dichten van de open zijvlakken bovenaan cabine 1 en 5,*
- *Maatregelen om het immissierelevant geluidvermogeniveau van de stofzuigers te milderen.*

Volgende combinatie van maatregelen is vereist om te kunnen voldoen aan de avondlijke norm van 40 dB(A):

- *Verhogen van de huidige wand van 2m hoogte naar 4m hoogte (over de gehele huidige zuidelijke zijde en tevens aan de huidige oostelijke zijde ('vanaf huidige zuidelijke zijde tot de lijn ter hoogte van de zuidelijke open zijden van e carwashboxen)).*
- *Verlengen van deze huidige wand (van 4m hoogte) met 8m in westelijke richting (richting openbare weg)*
- *Verlagen werkdruk van 110 bar naar 80 bar*
- *Aanbrengen akoestische absorptie tegen zuidelijke gevel van noordelijk gebouw*
- *Verdraaien van de stofzuigers met hun luidste zijde (dus de zijde met de afblaas/verluchtingsroosters) naar het noorden.*

...”

4.

In het licht van vermeld akoestisch onderzoek en saneringsplan dient de tussenkomende partij op 20 oktober 2017 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Gillis-Waas een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het verhogen van een geluidswerende omheining" op het perceel gelegen te 9170 Sint-Gillis-Waas, Potterstraat 138.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'St. Niklaas-Lokeren', vastgesteld met koninklijk besluit van 7 november 1978 deels in woongebied met landelijk karakter en deels in agrarisch gebied.

Er wordt geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het Agentschap Wegen en Verkeer adviseert op 22 november 2017 gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 3 januari 2018 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. Het college beslist:

" ...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag behelst enerzijds het plaatsen van een geluidswand en anderzijds het verhogen van een bestaande geluidswand bij een in uitbating zijnde self-carwash.

De self-carwash en de 2m-hoge geluidswand is oorspronkelijk vergund bij besluit van het CBS in haar zitting van 25/08/2014. De uitgevoerde werken zijn evenwel beperkt gebleven tot de oprichting van de selfcarwash. Omwille van het gedeeltelijk verval van de vergunning heeft de aanvrager een nieuwe aanvraag ingediend, later vergund door het CBS in haar zitting van 02/05/2016. Volgens dit goedgekeurd bouwplan betreft het een geluidswand met hoogte 3.00m en een lengte van 38.00m, ingeplant op 2.00m afstand ten opzichte van de rechter of zuidelijk gelegen perceelsgrens en evenwijdig ermee.

Bij nazicht van huidige aanvraag stellen we vast dat de inplanting van de thans bestaande en te verhogen geluidswand afwijkt van de inplanting zoals aangeduid op de dd. 02/05/2016 goedgekeurde bouwplannen. Meer specifiek is de geluidswand geplaatst ten zuiden van de carwash en quasi evenwijdig ermee, op een tussenafstand van ca. 6.30m.

Hierdoor is huidige aanvraag in principe enerzijds een aanvraag tot regularisatie van de bestaande geluidswand en anderzijds een aanvraag tot het verhogen en uitbreiden ervan.

Een regularisatieaanvraag moet in principe op dezelfde wijze worden behandeld als andere aanvragen, en de overheid moet zich ervoor hoeden dat ze niet zwicht voor het gewicht van het voldongen feit. Er moet worden uitgegaan van de toestand zoals die was voor de uitvoering van de wederrechtelijk uitgevoerde werken en de aanvraag moet worden beoordeeld op dezelfde wijze als elke andere aanvraag in functie van de goede ruimtelijke aanleg van de plaats zoals die thans wenselijk is.

De inplanting van de geluidswand in aanvraag stemt wel overeen met die zoals aangeduid op het oorspronkelijk goedgekeurd bouwplan dd. 25/08/2014. Bovendien is deze inplanting op ruimere afstand tot de zuidelijk gelegen perceelsgrens meer aangewezen t.o.v. een inplanting ervan op amper 2.00m afstand.

Door de uitbreiding en verhoging ervan wordt de geluidshinder ten nadele van de rechts aangrenzende bewoners tot een minimum beperkt.

De wand is perfect begroeibaar met klimplanten, hierdoor blijft de visuele hinder beperkt. Om de integratie echter nog meer te optimaliseren is bijkomend de aanplanting van een groenscherm noodzakelijk.

Mits naleving van op te leggen voorwaarden dient geoordeeld dat door de aanvraag de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang wordt gebracht.

...

Tegen die beslissing tekenen de verzoekende partijen op 9 februari 2018 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 17 april 2018 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 24 april 2018 verklaart de verwerende partij het beroep op 9 mei 2018 ongegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

2.4 De goede ruimtelijke ordening

Voorliggende aanvraag behelst enerzijds het plaatsen van een geluidswand en anderzijds het verhogen van een bestaande geluidswand bij een in uitbating zijnde self-carwash.

De self-carwash en de 2 m-hoge geluidswand is oorspronkelijk vergund bij besluit van het CBS in haar zitting van 25 augustus 2014. De uitgevoerde werken zijn evenwel beperkt gebleven tot de oprichting van de selfcarwash. Omwille van het gedeeltelijk verval van de vergunning heeft de aanvrager een nieuwe aanvraag ingediend, later vergund door het CBS in haar zitting van 2 mei 2016. Volgens dit goedgekeurd bouwplan (info gemeente) betreft het een geluidswand met hoogte 3 m en een lengte van 38 m, ingeplant op 2 m afstand ten opzichte van de rechter of zuidelijk gelegen perceelsgrens en evenwijdig ermee.

Bij nazicht van huidige aanvraag kan vastgesteld worden, dat de inplanting van de thans bestaande en te verhogen geluidswand afwijkt van de inplanting zoals aangeduid op de dd. 2 mei 2016 goedgekeurde bouwplannen. Meer specifiek is de geluidswand geplaatst ten zuiden van de carwash en quasi evenwijdig ermee, op een tussenafstand van ca. 6,30 m.

Hierdoor is voorliggende aanvraag in principe enerzijds een aanvraag tot regularisatie van de bestaande geluidswand en anderzijds een aanvraag tot het verhogen en uitbreiden ervan.

Een regularisatieaanvraag moet in principe op dezelfde wijze worden behandeld als andere aanvragen, en de overheid moet zich ervoor hoeden dat ze niet zwicht voor het gewicht van het voldongen feit. Er moet worden uitgegaan van de toestand zoals die was voor de uitvoering van de wederrechtelijk uitgevoerde werken en de aanvraag moet worden beoordeeld op dezelfde wijze als elke andere aanvraag in functie van de goede ruimtelijke aanleg van de plaats zoals die thans wenselijk is.

De inplanting van de geluidswand in aanvraag stemt wel overeen met die zoals aangeduid op het oorspronkelijk goedgekeurd bouwplan dd. 25 augustus 2014. Dergelijke inplanting is gelegen op ruimere afstand tot de zuidelijk gelegen perceelsgrens en bijgevolg meer aangewezen t.o.v. een inplanting ervan op amper 2 m afstand.

Appellanten, derden-beroepers, houden ten onrechte voor dat de afstand tussen de carwash en hun tuin beperkt zou zijn. Men houdt hierbij geen rekening met het feit dat de afstand tussen de installatie en de geluidsmuur al meer dan 6 m bedraagt en dat zich tussen de geluidsmuur en de tuinen nog een groenscherm bevindt én een losweg. Hierdoor bedraagt de afstand van carwash tot tuin ruim 15 m. De afstand tot de woning 140a bedraagt, zelfs meer dan 35 m.

Er kan tevens vanuit worden gegaan, dat door de uitbreiding en verhoging van de geluidsmuur de geluidshinder ten nadele van de rechts aangrenzende bewoners tot een minimum wordt beperkt.

Het inhoudelijk enige bezwaar dat appellanten formuleren, is de bewering dat de gevraagde constructie niet zal volstaan om de geluidshinder op te lossen. Zij verwijzen naar het feit dat de geluidswand niet wordt doorgetrokken tot aan de openbare weg en dus geen oplossing zal bieden voor de woning nr. 140, waarbij zij menen dat het feit dat deze woning inmiddels gesloopt is, niet betekent dat dit perceel geen relevantie meer zou hebben. Ook menen zij uit het akoestisch onderzoek te kunnen afleiden dat de bouw van een geluidswand van 4 m niet zal volstaan.

Aanvrager wijst er in zijn weder-nota op, dat het niet betwist kan worden dat de geluidsmuur een fundamenteel gunstige impact zal hebben voor appellanten, en dus zinvol is. De vraag of deze bouw zal volstaan, behoort tot de milieuhandhaving. De aanvrager wijst er tevens op dat de beslissing van de deputatie van 23 februari 2017 houdende wijziging van de milieuvoorwaarden voorziet dat na uitvoering van de saneringsmaatregelen een controlemeting moet worden uitgevoerd, en dat mocht hieruit nog overschrijding blijken, bijkomend gesaneerd moet worden.

Mocht dus blijken dat de geluidsmuur nog doorgetrokken moet worden richting openbare weg, dan zal dit op dat ogenblik bekeken worden.

Op 22 november 2017 werd door Agentschap Wegen en Verkeer, district Sint-Niklaas, een (voorwaardelijk) gunstig advies gegeven over de aanvraag. De algemene en bijzondere voorwaarden zoals vermeld in dit advies, blijven te allen tijde van toepassing.

De wand is perfect te begroeien met klimplanten, hierdoor blijft de visuele hinder beperkt tot een minimum en wordt deze ingewerkt in de groene omgeving.

De geluidswand dient bijgevolg begroeid met klimop, onmiddellijk na de plaatsing ervan aan te planten.

Om de integratie van de wand nog meer te optimaliseren, evenals om eventuele hinder ten nadele van de rechts aangrenzende bewoners tot een minimum te beperken, moet de voorziene groenzone tussen de geluidswand en de rechter perceelsgrens, meer specifiek het gedeelte te rekenen vanaf de bouwlijn, aangeplant worden met een streekeigen groenscherm. Dit moet gebeuren op reglementaire afstand van de perceelsgrenzen, dwz. 2 m voor hoogstambomen en 0,50 m voor hagen, struiken en andere laagstambomen. Het groenscherm moet tevens voldoende dicht, winterhard, en naar de toekomst toe voldoende hoog zijn. Dit groenscherm moet bestaan uit streekeigen heesters en bosgoedplanten à rato van 1 plant/m², in combinatie met hoogstambomen, en moet aangebracht worden tijdens het eerstvolgende plantseizoen, volgend op de uitvoering van de gevraagde werken en handelingen. Dit groenscherm dient verplicht aangeplant, ten laatste tijdens het

eerstvolgend plantseizoen volgend op de uitvoering van de gevraagde werken en handelingen.

Mits naleving van op te leggen voorwaarden dient geoordeeld dat door de aanvraag de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang wordt gebracht.

...

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – Belang van de Verzoekende Partijen

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen stellen het volgende omtrent hun belang bij de vordering:

“..."

2. *Verzoeksters zijn de eigenaars van de onmiddellijk aanpalende percelen die gelegen zijn in woongebied. Eerste Verzoekster is eigenaar en bewoner (samen met haar ganse gezin) van het onroerend goed gelegen te Potterstraat 140 A. Haar tuin bevindt zich naast het perceel waarop de carwash gevestigd is.*

3. *Tweede Verzoekster is eigenaar van het onroerend goed gelegen te Potterstraat 140. Het pand dat hieronder nog te zien is op de luchtfoto is ondertussen afgebroken.*

...

Sedert de start van de carwash in de maand februari 2015 lijden zij geluidshinder ten gevolge van de carwash exploitatie doordat er niet voorzien is in de bouw van een geluidswerende muur in strijd met de milieuvergunning en er geen geluidsreducerende voorzieningen zijn.

4. *Om geluidshinder naar de omgeving te beperken werd in 2014 een stedenbouwkundige vergunning verleend om een geluidsmuur te plaatsen. Deze wand zou een hoogte hebben van 2 meter en is voorzien in L-vorm. Namelijk nabij de perceelgrens met woning nr. 140 en tevens achteraan het perceel. De volgende figuur geeft het plan van de carwash weer met o.a. een aanduiding van de voorziene “geluidsisolerende wand”: Deze muur werd echter niet gebouwd.*

6. *Ten gevolge van de geluidshinder en het niet respecteren van de milieuvergunningsvoorwaarden, dienden de Verzoeksters een aanvraag bijzondere milieuvergunningsvoorwaarden in die werd ingewilligd door de Deputatie op 27.02.2017.*

7. *Ten gevolge van deze beslissing diende de vergunningshouder binnen een termijn van 5 maand, te rekenen vanaf de datum van de beslissing van de deputatie op eigen kosten een volledig akoestisch onderzoek laten uitvoeren door een erkende deskundige in*

de discipline geluid en trillingen. Binnen de 12 maand vanaf de datum van de beslissing van de deputatie de exploitant op eigen kosten de saneringsmaatregelen zoals voorgesteld in het saneringsplan uitvoeren, inclusief controlemeting nadien en ev. bijkomende saneringsmaatregelen.

8. *Tot op heden zijn deze maatregelen niet uitgevoerd.*

9. *De vergunningshouder heeft echter wel de bestreden stedenbouwkundige vergunning aangevraagd en bekomen die echter niet afdoende tegemoet komt aan de geluidshinder omdat hij te kort is (zie verder). De aangevraagde en verleende vergunning miskent hiermee het besluit van de Deputatie van 27.02.2017 en verhindert dat de geluidshinder op een afdoende wijze wordt verholpen.*

10. *Doordat de bouw van de geluidsmuur niet volstaat om de geluidshinder te verhelpen en op dit punt manifest tekortschiet, lijdt Eerste Verzoekster geluidshinder, een verstoring van haar leef- en woongenot en haar privacy. Twee Verzoekster anderzijds ondergaan een vermindering van de waarde van haar onroerend goed. Ter hoogte van dit onroerend goed wordt niet voorzien in de bouw van een geluidsmuur waardoor de aldaar aanwezige geluidshinder op geen enkele wijze verholpen wordt door de bestreden vergunning.*

...

2.

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partijen als volgt:

“ ...

Ingevolge het besluit van de deputatie van 27 februari 2017 met betrekking tot de gewijzigde milieuvoorwaarden heeft de tussenkomende partij de voorliggende aanvraag ingediend voor het verhogen van een geluidswerende omheining, als onderdeel van het opgelegde saneringsplan voor de site.

Ingevolge de bestreden beslissing, welke de aangevraagde werken vergunt, kan de reeds aanwezige geluidsmuur nu worden verhoogd tot een hoogte van 4m. Voor de omgeving levert dit onmiskenbaar een verbetering op van het leefmilieu, m.n. een afname van de geluidsoverlast. Dit wordt door de verzoekers overigens niet ontkend.

De (geluids)hinder die de verzoekers inroepen als element om hun belang bij de vernietigingsprocedure aan te tonen, wordt door de bestreden beslissing dus net verminderd.

Er valt dan ook niet in te zien welk belang de verzoekers kunnen hebben bij een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing door uw Raad. Immers, bij een eventuele vernietiging worden zij teruggeplaatst in een meer ongunstige situatie, aangezien er dan geen vergunning meer voorligt om de geluidsmuren te verhogen en dus de geluidshinder in hoofde van de verzoekers te verminderen.

Voor zover de verzoekers zouden menen dat een eventuele herstelbeslissing dan wel soelaas kan brengen, en zij om die reden een belang hebben bij de vernietigingsprocedure, zien zij dit eveneens verkeerd.

Immers, de deputatie kan slechts de aanvraag beoordelen zoals zij in casu voorligt. Concreet betekent dit dat er een verhoging van 2m geluidsmuur wordt gevraagd, niet meer

of niet minder. Ook een eventuele herstelbeslissing kan niet aan dit voorwerp van de aanvraag tornen.

Het is niet aan de deputatie om zelf de aanvraag aan te passen zodoende dat zij alle maatregelen zou kunnen vergunnen welke de verzoekers voldoende achten als saneringsmaatregelen. Dit behoort niet tot haar bevoegdheid. Zij kan slechts beoordelen wat haar wordt voorgelegd, in casu de verhoging van de geluidsmuur tot 4m.

Ook uw Raad kwam reeds tot die conclusie in een gelijkaardig dossier, waarbij een waterleiding werd aangevraagd bij een bestaande woning:

“Evenwel staat het devolutief karakter van het administratief beroep niet toe dat de verwerende partij haar beoordeling uitbreidt naar zaken die geen deel uitmaken van de vergunningsaanvraag. Ingevolge artikel 4.3.1 VCRO kan een vergunning immers slechts geweigerd worden indien het aangevraagde onverenigbaar is met stedenbouwkundige voorschriften en/of met de goede ruimtelijke ordening.

De verwerende partij aanziet de waterleiding onterecht als een accessorium van de woning en betreft deze woning ongevraagd mee in de beoordeling van de toelaatbaarheid van de waterleiding. Hiermee breidt de verwerende partij de vergunningsaanvraag uit en koppelt de aanleg van de waterleiding aan het al dan niet hoofdzakelijk vergund karakter van de woning en het niet inpasbaar karakter van de betrokken woning in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, dit alles los van de vraag naar de duurzaamheid van de constructie en de verbouwingsmogelijkheden of herbouw. De verwerende partij treedt hierdoor de haar toebedeelde bevoegdheid als administratieve beroepsinstantie te buiten.

3.

Voor zover slechts rekening gehouden wordt met de beoordeling van de inpasbaarheid van de waterleiding in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied, stelt de Raad vast dat de verwerende partij hieromtrent het volgende stelt:

“...”

Inderdaad kan geconcludeerd worden dat, gelet op het feit dat een drinkwaterleiding ondergronds gelegen is, deze in geen geval een ernstige aantasting van de belevingswaarde van het uitzicht op een open landschap met zich zal brengen.

4.

Of de investeringen voor de aanleg van de waterleiding verantwoord zijn in functie van een eventuele latere beoordeling van een aanvraag tot verbouwingswerken of herbouw van de zonevreemde woning, waarbij het hoofdzakelijk vergund karakter zal moeten worden beoordeeld, is een zaak die door de verzoekende partijen moet beoordeeld worden, en niet door de verwerende partij.

De verwerende partij beoordeelt meer dan haar werd voorgelegd.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.”

(Rvvb 15 januari 2013, nr. A/2013/0013 in de zaak 1112/0692/A/2/0613; eigen benadrukking in vet)

Ook uit een eventuele herstelbeslissing na vernietiging kunnen de verzoekers dus geen voordeel halen, nu de deputatie nooit kan vergunnen wat de verzoekers menen dat moet vergund worden om te voldoen aan de saneringsmaatregelen die vermeld staan in het besluit van 27 februari 2017.

De deputatie kan de aanvraag niet wijzigen en niet uitbreiden zodat zij al deze saneringsmaatregelen zou omvatten.

Bovendien zijn alle aanpassingen die de verzoekers wensen opdat de vergunningsaanvraag wél aan de saneringsmaatregelen zou voldoen, veel te omvangrijk om door de deputatie in een eventuele herbeslissing te worden opgelegd via voorwaarden of in het kader van een 'beperkte aanpassing' van de plannen.

Ook indien de herstelbeslissing een weigering van de aanvraag zou betekenen, bekomen de verzoekers geen voordeel. Zoals reeds werd aangetoond, is er dan namelijk helemaal geen vergunning meer voor de saneringsmaatregelen waarvan de verzoekers zélf stellen dat ze noodzakelijk zijn om hun hinder te beperken.

Tot slot kan ook de aanvrager steeds zijn vergunning of aanvraag nog intrekken, waardoor de verzoekers opnieuw met lege handen achterblijven. Ook in dat geval dient de deputatie immers niet meer over de aanvraag te oordelen, laat staan dat ze een vergunning voor de gevraagde saneringsmaatregelen verplichtend zou kunnen opleggen.

Dit leidt tot de conclusie dat de vernietigingsprocedure voor de verzoekers geen voordeel kan opleveren, ook niet wat de 'kans tot een meer gunstig resultaat in geval van herbeslissing' betreft. Zij hebben dan ook geen aantoonbaar belang.

In tegenstelling tot wat de verzoekers menen, verhindert de voorliggende bestreden beslissing geenszins dat er later nog een bijkomende vergunning kan worden afgeleverd voor de bijkomende saneringsmaatregelen welke de verzoekers nodig achten. Ook hieruit kunnen zij dus geen belang putten bij de voorliggende vernietigingsprocedure.

Immers, hoe zou de voorliggende vergunningsbeslissing verhinderen dat er op een later tijdstip nog een vergunning wordt aangevraagd en verkregen voor de bouw van een luifel, een verdere verlenging en/of verhoging van de geluidsmuur of voor het aanbrengen van akoestisch materiaal?

Dit wordt door verzoekers niet uiteengezet, minstens brengen zij hiervan niet het minste bewijs bij.

De bestreden beslissing verhindert dus geenszins dat de geluidshinder op een afdoende wijze wordt verholpen, zoals de verzoekers stellen. Integendeel vormt de bestreden beslissing juist een stap in de richting van de door de verzoekers verlangde saneringsmaatregelen.

Merk op dat het net de verzoekers zelf zijn die door het instellen van de voorliggende vernietigingsprocedure aan de basis liggen van het feit dat de door hen gewenste saneringwerken mogelijk niet zullen kunnen worden uitgevoerd.

Het gebrek aan belang geldt overigens zowel voor de eerste als voor de tweede verzoekende partij.

Door de bestreden beslissing wordt de door eerste verzoekster ingeroepen geluidshinder juist verminderd, evenals de schending van haar woongenot en privacy, nu de geluidsmuur kan worden verhoogd middels de verkregen vergunning.

Ook de tweede verzoekster is gebaat bij de bestreden beslissing, minstens er niet door geschaad, nu ook de geluidshinder ten aanzien van zijn onroerend goed wordt verminderd en dit goed dus niet (langer) een (even sterke) waardevermindering zal ondergaan wegens geluidsoverlast.

Dat er ter hoogte van het onroerend goed van de tweede verzoeker geen geluidsmuur zou worden gerealiseerd, vindt bovendien niet zijn oorzaak in de bestreden beslissing maar is een direct gevolg van het feit dat de aanvrager hiervoor geen vergunningsaanvraag indiende. Dit element kan dan ook niet nuttig worden ingeroepen als hinder of nadeel ingevolge de bestreden beslissing, nu “hinder en nadelen die hun oorzaak niet vinden in de bestreden beslissing een verzoekende partij niet het vereiste belang kunnen verschaffen” (RvVb A/2014/0249, 1 april 2014, 1213/318/A/4/274).

Tot slot maken de verzoekers in hun verzoekschrift niet duidelijk op welke precieze bepaling zij hun belang enten. Nochtans is dit van belang omdat de verzoekers niet tijdens de procedure voor uw Raad hun hoedanigheid als verzoekende partij kunnen en mogen veranderen. Uw Raad heeft dan ook al geoordeeld dat er een gebrek aan belang voorligt wanneer men in verzoekschrift niet staat op welke van de in (het destijds geldende) artikel 4.8.16, §1, lid 1, 1° tot 6° VCRO vermelde hoedanigheden men zich beroept (RvVb 23 juli 2012, nr. A/2012/0285 in de zaak 2009/0008/A/1/0060).

Ondergeschikt leidt de verwerende partij af uit het verzoekschrift dat de verzoekers menen dat zij ‘derde belanghebbenden’ zijn.

Over deze categorie van belanghebbende heeft uw Raad reeds geoordeeld:

“Het belang of voordeel voor deze categorie van belanghebbenden bij een vernietiging van de bestreden vergunningsbeslissing bestaat in het afwenden van de hinder en nadelen waartoe de bestreden beslissing aanleiding geeft.

Het belang waarvan een verzoeker blijk dient te geven overeenkomstig de aangehaalde bepalingen, dient in principe te bestaan op het ogenblik van het indienen van het beroep en moet in principe ook nog bestaan op het ogenblik van de uitspraak in die zin dat een verzoeker op beide ogenblikken moet aantonen dat hij nog een tastbaar voordeel kan halen uit de vernietiging van de bestreden beslissing.”

(RvVb 26 november 2013, nr. A/2013/0694 in de zaak 1213/0016/SA/4/0012; eigen benadrukking in vet)

Zoals hierboven werd uiteengezet, kunnen de verzoekers geenszins aantonen dat zij een tastbaar voordeel kunnen halen uit de vernietiging van de bestreden beslissing, noch kunnen zij aantonen dat de bestreden beslissing hen hinder of nadelen zal berokkenen.

...

3.

De tussenkommende partij betwist eveneens het belang van de verzoekende partijen:

“ ...

In de nota die tussenkommende partij op 26 maart 2018 reeds overmaakte aan de Deputatie, werd volgende exceptie van onontvankelijkheid opgeworpen :

“De aanvrager is zeer verwonderd over het feit dat de heer en mevrouw Lardenoit – Van Overmeire en de heer en mevrouw Pauwels – Lardenoit beroep hebben aangetekend. Naar aanleiding van de hoorzitting van de PMVC in bovenvermelde procedure tot wijziging van de milieuvergunningsvoorwaarden, beloofden zij immers mee te werken met verzoekende partij bij het nemen van maatregelen om de geluidshinder op te lossen. Het spreekt voor zich dat een administratief beroep tegen een vergunning die dit tot doel heeft, niet als enige vorm van medewerking kan worden beschouwd.

Het is in die zin ook onbegrijpelijk dat zij in hun beroepschrift aan verzoekende partij verwijten niet tijdig zijn bijkomend opgelegde milieuvorwaarden te zijn nagekomen, nu dit net door dit beroep onmogelijk wordt gemaakt : het beroep werkt immers schorsend waardoor verzoeker de vergunde geluidsmuur niet mag aanpassen.

Verzoekende partij meent dan ook dat het beroep dient te worden afgewezen als onontvankelijk, om volgende redenen :

De appellanten putten hun belang blijkens de bewoordingen van hun beroepschrift volledig uit het feit dat de carwash onaanvaardbare hinder veroorzaakt, die tot gevolg heeft dat de woning op perceel nr. 140 onverkoopbaar en onverhuurbaar zou zijn en dat de woonkwaliteit voor perceel 140a is aangetast.

Verzoekende partij wijst er op :

- Dat de huidige exploitatie, beperkt tot werkdagen van 7.00u tot 19.00u zowel stedenbouwkundig als milieutechnisch definitief vergund is. Er zijn met betrekking tot deze exploitatie geen klachten wegens geluidshinder geformuleerd en geen overschrijdingen van geluidsnormen vastgesteld.

- Dat de woning nr. 140 recent door appellanten werd afgebroken. Anders dan men in het beroepschrift laat uitschijnen door het juiste adres van de heer en mevrouw Lardenoit – Van Overmeire niet mee te delen, wonen deze dus niet op dit adres. Zij kunnen persoonlijk dan ook geen geluidshinder ondervinden, waardoor voor hen het vereiste belang ontbreekt. Zij hebben hun woning afgebroken, waardoor deze hoe dan ook niet verkocht of verhuurd kan worden. Zij leggen ook geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat er pogingen tot verkoop of verhuur zouden zijn geweest. Integendeel toont de huidige situatie (google streetview) aan dat dit perceel als tuin bij de woning van de heer en mevrouw Pauwels – Lardenoit werd gevoegd.

...

- Dat de aangevraagde stedenbouwkundige vergunning er net toe strekt om de beweerdte geluidshinder te vermijden of minstens te verminderen tot een aanvaardbaar niveau. Door beroep aan te tekenen handelen zij net tegen hun beweerd belang in. Zelfs indien hun bewering zou kloppen dat de geluidsmuur niet

voldoende effectief zal zijn (quod non), kan niet ontkend worden dat hij wel enig gunstig effect zal hebben.

Gelet op dit alles, moet het administratief beroep van appellanten worden afgewezen als onontvankelijk bij gebrek aan afdoende belang.”

In de bestreden beslissing wordt over deze exceptie geen uitspraak gedaan ; het beroep wordt zonder meer ontvankelijk bevonden.

In het verzoekschrift tot nietigverklaring bevestigen verzoekende partijen voor het eerst dat de woning op perceel nr. 140 (dat eigendom zou zijn van tweede verzoekster, maar hiervan worden geen bewijsstukken overgemaakt) inmiddels werd afgebroken. Verzoeksters putten hun belang uit het feit dat zij eigenaar zijn van aanpalende eigendommen en dat zij sedert februari 2015 geluidshinder zouden ondervinden ten gevolge van de carwash-exploitatie die gebouwd is zonder geluidsreducerende maatregelen, omdat de geluidsmuur, vergund in 2014, niet werd gebouwd en de geluidsreducerende maatregelen, opgelegd door de Deputatie op 27/02/2017 niet werden uitgevoerd. Zij voegen er aan toe :

“De vergunninghouder heeft echter wel de bestreden stedenbouwkundige vergunning aangevraagd en bekomen die echter niet afdoende tegemoet komt aan de geluidshinder omdat hij te kort is (zie verder). De aangevraagde en verleende vergunning miskent hiermee het besluit van de Deputatie van 27.02.2017 en verhindert dat de geluidshinder op een afdoende wijze wordt verholpen.

Doordat de bouw van de geluidsmuur niet volstaat om de geluidshinder te verhelpen en op dit punt manifest tekortschiet, lijdt Eerste Verzoekster geluidshinder, een verstoring van haar leef- en woongenot en haar privacy. Tweede Verzoekster anderzijds ondergaan een vermindering van de waarde van haar onroerend goed. Ter hoogte van dit onroerend goed wordt niet voorzien in de bouw van een geluidsmuur waardoor de aldaar aanwezige geluidshinder op geen enkele wijze verholpen wordt door de bestreden vergunning.”

Op basis van de op dit dossier toepasselijke procedureregels kunnen verzoekende partijen slechts een beroep tot nietigverklaring instellen indien zij ingevolge de bestreden beslissing rechtstreeks of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden.

Op grond van vaste rechtspraak volstaat het daarbij niet dat men eigenaar is van een aanpalende eigendom om belanghebbende partij te zijn. Het feit dat tweede verzoekster eigenaar zou zijn van het perceel Potterstraat 140 volstaat dan ook niet om op ontvankelijke wijze een procedure in te stellen. Dit geldt des te meer nu tweede verzoekster niet eens enig bewijsstuk van dit beweerd eigendomsrecht voorlegt. Zij beperkt zich tot de aanduiding in het beroepschrift van het adres Potterstraat 140, maar erkent tegelijkertijd dat de daar staande woning inmiddels werd afgebroken zodat zij daar onmogelijk kan wonen. Uit de foto's van de bestaande toestand blijkt dat dit perceel bij de woning/tuin van eerste verzoekster is gevoegd. Bij gebrek aan bewijs van enig eigendomsrecht, kan hieruit in hoofde van tweede verzoekster geen belang worden geput. Bij gebrek aan woning op dit perceel kan tweede verzoekster bovendien bezwaarlijk enige geluidshinder ondervinden. Het belang in hoofde van tweede verzoekende partij ontbreekt dus.

Voor beide verzoekende partijen geldt bovendien dat zij het voorwerp van de huidige procedure uit het oog verliezen, voor zover zij hun belang putten uit de geluidshinder die zij beweren te ondervinden en de daarmee gepaard gaande waardevermindering van hun

eigendom, en uit het feit dat de aangevraagde werken onvoldoende zouden zijn om die geluidshinder te verminderen. Het voorwerp van de aanvraag en dus van huidige procedure betreft echter het aanpassen van een reeds vergunde én uitgevoerde geluidsmuur, en niet de carwash-constructie zelf die de beweerde geluidshinder zou veroorzaken. De ingeroepen hinder of nadelen zijn dan ook niet het gevolg van de bestreden beslissing maar van een reeds vergunde toestand. Het valt niet in te zien hoe het huidige voorwerp aan verzoekende partijen enige geluidshinder kan veroorzaken ; integendeel strekken de vergunde aanpassingen er net toe om hinder te beperken. De aanvraag heeft hoe dan ook een positief effect op de hinder van een bestaande, vergunde exploitatie die verzoeksters beweren te lijden, zelfs in de niet-bewezen veronderstelling van verzoeksters dat de aangepaste geluidsmuur nog niet ver genoeg gaat.

Daarbij wijst tussenkomende partij er op :

- Dat, anders dan wat verzoeksters voorhouden, de geluidsmuur zoals deze initieel in 2014 vergund werd bij de bouwvergunning voor het bouwen van een nieuwe self-carwash wel degelijk werd gebouwd. Met huidige vergunning wordt deze aangepast.
- Dat, in tegenstelling tot wat verzoeksters voorhouden, wel uitvoering werd gegeven aan de maatregelen die de Deputatie in het kader van een procedure tot het wijzigen van de milieuvoorwaarden heeft opgelegd, en dit in de mate van het mogelijke. Er werd immers wel degelijk een akoestisch onderzoek uitgevoerd door een geluidsdeskundige waarin saneringsmaatregelen werden voorgesteld. Voor de uitvoering van de saneringsmaatregelen is echter een stedenbouwkundige vergunning vereist, en net die wordt door verzoekende partijen zelf aangevochten. Het niet kunnen uitvoeren van de saneringsmaatregelen was dus in eerste instantie het gevolg van het verzet van verzoeksters, zodat het niet echt gepast is van hen dit nu aan tussenkomende partij te verwijten. Eerstdaags worden de vergunde aanpassingswerken trouwens ook uitgevoerd.
- Dat het al dan niet naleven van de bijkomende milieuvoorwaarden die door de Deputatie bij besluit van 23/02/2017 werden opgelegd, enkel een probleem van handhaving is maar geen nadeel of hinder betreft die rechtstreeks of onrechtstreeks voortvloeit uit de bestreden beslissing.

Gelet op dit alles meent tussenkomende partij dat het beroep tot nietigverklaring onontvankelijk is bij gebrek aan belang en alleen al om deze reden moet worden afgewezen.

...

4.

De verzoekende partijen reageren hierop als volgt:

“ ...

1. Repliek op de antwoordnota van de Verwerende partij

...

De Verwerende partij stelt in eerste instantie dat zij van oordeel is dat de Verzoekende partijen geen belang hebben tot nietigverklaring van de bestreden beslissing en stelt :

...

2. De Verzoekende partijen repliceren hier dienaangaande het volgende op .

3. Als voorwaarde van ontvankelijkheid en bewijs van belang stelt de VCRO dat de beroeper 'rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen' kan ondervinden (zie art. 4.8.11,§1, 3 VCRO). De verzoekende partij moet het mogelijk bestaan van deze hinder of

nadelen voldoende waarschijnlijk maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet omschrijven en tegelijkertijd zal de verzoekende partij moeten aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 48:16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te stellen bij de Raad.

4. *Daarbij dient rekening te worden gehouden met het uitgangspunt van art. 4.7.21, §2 VCRO. Het openstellen van het administratief beroep voor derde-belanghebbenden werd door de decreetgever als belangrijk uitgangspunt van artikel 4.7.21, §2 VCRO beschouwd. Uit de parlementaire voorbereidingen blijkt dat die regeling "moet worden gekaderd in artikel 9, derde lid, van het Verdrag van Aarhus, volgens hetwelk de overheid dient te waarborgen dat burgers "wanneer zij voldoen aan de eventuele in het nationale recht neergelegde criteria, toegang hebben tot bestuursrechterlijke of rechterlijke procedures om het handelen en nalaten van privé-personen en overheidsinstanties te betwisten die strijdig zijn met bepalingen van haar nationale recht betreffende het milieu" (MvT, Parl. St., VI, P., 2008-09, nr. 2011/1, 184; Verslag, Parl. St., VI, P., 2008-09, nr. 2011/6, 57)*

Een al te formalistische of restrictieve beoordeling van de verplichting om de hinder en nadelen te omschrijven, zou afbreuk doen aan of onverzoenbaar zijn met het effectieve recht op toegang tot de administratieve beroepsprocedure die de decreetgever met artikel 4:7:21, §2 VCRO aan derden-belanghebbenden heeft willen waarborgen.

5. *De bestreden beslissing heeft betrekking op de bouw van een geluidsmuur welke er toe strekt tegemoet te komen aan één van de voorwaarden van het besluit van de Deputatie van 23.2.2017 houdende het opleggen van bijzondere milieuvergunningsvoorwaarden krachtens dewelke de exploitant verplicht werd om de bestaande geluidshinder te saneren door saneringsmaatregelen.*

6. *Meer bepaald heeft de Deputatie middels voornoemde beslissing de beslissing van het CBS welke uitspraak deed over de door de Verzoekende partijen gevorderde bijzondere milieuvergunningsvoorwaarden hervormd en bijzondere milieuvergunningsvoorwaarden toegevoegd. Daarin werd voorzien dat de exploitant :*

Binnen een termijn van 1 maand (en dus tegen uiterlijk 23.2.2017) diende te voorzien in prijsoffertes voor het uitvoeren van een volledig akoestisch onderzoek annex saneringsplan

- Binnen een termijn van 5 maand (en dus tegen uiterlijk 23.6.2017) diende te voorzien in de effectieve uitvoering van een volledig akoestisch onderzoek en saneringsplan;*
- Binnen een termijn van 12 maanden (en dus uiterlijk tegen 23.2.2018) diende te voorzien in effectieve uitvoering van de saneringsmaatregelen én controlemeting. Dit laatste zou ook de werken omvatten die nodig waren om de sanering te voltrekken en dus m a w ook de uitvoering van de daartoe noodzakelijke vergunningen.*

7. *De Deputatie hield in voornoemd besluit rekening met de bewezen geluidsoverlast op grond van de resultaten van de metingen die werden uitgevoerd op vraag en voor rekening van de Verzoekende partijen enerzijds en op vraag van de Deputatie zelf door het PCM. Uit deze metingen bleek dat de geluidsoverlast van de exploitatie significant was en diende te worden gesaneerd en dat bijkomende werken nodig waren teneinde de hinder van de exploitatie te herleiden tot een aanvaardbaar niveau rekening houdende met de ligging in woongebied*

8. De Deputatie stelde o.m. het volgende :
"dat het verzoekschrift vergezeld was van een geluidsstudie, dat uit deze modelleringsstudie bleek dat de toen nog geplande geluidsmuur niet in staat is het geluid te reduceren zodat voldaan wordt aan de vigerende geluidsvoorwaarden;
(•)
dat in een tweede geluidsstudie, uitgevoerd in december 2016, bevestigd wordt dat de gerealiseerde geluidsmuur onvoldoende mitigerend werkt;"
- 9 De conclusie van de Deputatie kwam er derhalve op neer dat de eerder verleende stedenbouwkundige vergunningen niet volstonden om de inrichting te confirmeren met de goede ruimtelijke ordening en de hinder die er van uitging als aanvaardbaar te beoordelen. Hieromtrent werd in het besluit meer bepaald het volgende gesteld bij monde van de deskundige van de Deputatie :
- "Na dit horen, stelt de deskundige dat de exploitant heel laat in gang geschoten is. De geluidsmuur moest er staan voor het aanvangen van de exploitatie. Bovendien volstaat een geluidsmuur van 2m niet. Er zijn dus ook fouten gebeurd bij de aanvraag en het verlenen van de vergunning en bij het toezicht hierop." (eigen aanduiding in vet)
10. Op 3.1.2017 (zie stuk 13) en dus volgens op het besluit van de Deputatie van 23.2.2017 werd door het CBS voor de derde maal een geluidsmuur vergund' die naar inziens van Verzoekende partijen voor de derde maal niet tegemoet kwam aan de goede ruimtelijke ordening en aan de voorwaarden van het besluit van de Deputatie van 23.2.2017.
11. De bestreden vergunning voldoet meer specifiek niet aan de conclusies van het saneringsverslag van de eigen deskundige van de aanvrager om te voldoen aan de noodzakelijke functionele inpasbaarheid en goede ruimtelijke ordening (geen onaanvaardbare hinder) en dit op volgende punten :
- Er is geen sprake van een verhoging van de huidige wand van 2 m hoogte naar 4 m hoogte over de gehele huidige zuidelijke zijde en tevens aan de huidige oostelijke zijde vanaf huidige zuidelijke zijde tot de lijn ter hoogte van de zuidelijke open zijden van de carwashboxen.
 - Er is geen sprake van een verlenging van deze wand van 4 m hoogte met 8 m in westelijke richting (richting openbare weg).
 - Er is geen sprake van het aanbrengen van akoestische absorptie tegen zuidelijke gevel van noordelijk gebouw.
 - Er wordt niet voorzien in de bouw van een luifel.
12. Verzoekende partijen tekenden tegen de vergunning dan ook beroep aan bij de Deputatie en op 9.5.2018 werd door de Deputatie geoordeeld dat het beroep ongegrond was en de bestreden beslissing diende te worden bevestigd.
13. Naar oordeel van de Verzoekende partij komen de werken die vergund zijn middels de bestreden vergunning zoals reeds gesteld niet tegemoet aan voornoemde bijzondere milieuvergunningsvoorwaarden omdat geen afdoende beschermingsniveau wordt geboden door de vergunde geluidsmuur. Verzoekende partij heeft er dan ook belang bij dat de beslissing vernietigd wordt zodat er een nieuwe aanvraag moet worden ingediend door de bouwheer/exploitant die wel afdoende rekening houdt met de beslissing van de Deputatie van 23.2.2017 en de daarin geformuleerde bijzondere milieuvergunningsvoorwaarden en

derhalve voorziet in een geluidsmuur die het vereiste beschermingsniveau biedt teneinde de geluidshinder afdoende te remediëren.

14. *De Verwerende partij stelt evenwel dat de Verzoekende partijen geen belang hebben bij het beroep omdat de bestreden beslissing de geluidshinder net 'vermindert'. De Verzoekende partijen zouden zich volgens de Verwerende partij derhalve niet benadeeld mogen weten door het gegeven dat de geluidsmuur de geluidshinder niet afdoende verhelpt. De Verzoekende partijen volgen dit standpunt echter niet.*

15. *De Raad van State stelde eerder al dat wanneer een bestreden besluit voor de verzoekende partij niet eenduidig negatief is of ook voordelen zou kunnen opleveren, dit geen afbreuk doet aan het belang van de verzoekende partij om dit besluiten te bestrijden (RvS, nr. 238.087, 4.5.2017).*

16. *Verzoekende partijen hebben inderdaad belang bij de vernietiging van de beslissing omwille van het feit dat er in dat geval een nieuwe beslissing moet genomen worden die ten volle rekening houdt met de eisen van de goede ruimtelijke ordening, de voorwaarden van de beslissing van de Deputatie van 23.2.2017 en de eigen conclusies van de door de Deputatie eertijds aangestelde deskundige van het PCM en de conclusies van het akoestisch saneringsplan van de deskundige van de aanvrager teneinde wel een afdoende remediëring van de geluidshinder te bereiken.*

17. *Bij een vernietiging van de bestreden vergunning is de kans derhalve verworven op een afdoende verhelping van de geluidshinder doordat in dat geval alleszins een nieuwe vergunning moet worden aangevraagd die mogelijk wel zal voorzien in een geluidsmuur die integraal correspondeert met de voorwaarden van de beslissing van de Deputatie van 23.02.2017 die de aanvrager ten volle moet respecteren.*

18. *De Raad van State oordeelde anderzijds eerder : 'de enkele kans op een voordeliger besluit die verzoeker bij een eventuele vernietiging verwerft, volstaat als belang' (zie RvS 137.952, 02.12.2004).*

19. *De Verzoekende partijen trachten door het aanvechten van de bestreden beslissing inderdaad te bekomen dat een nieuwe beslissing zal genomen worden ter voldoening van de door de Deputatie opgelegde bijzondere milieuvoorwaarden en integraal rekening houdende met het akoestisch saneringsplan en de eisen van de goede ruimtelijke ordening. Indien Verzoekende partijen de bestreden beslissing niet zouden aanvechten, zouden zij bovendien verondersteld worden de wettigheid van de bestreden beslissing te hebben aanvaard en hiermee ook het voldoen van deze beslissing aan de voorwaarden van de beslissing van de Deputatie van 23.2.2017 en de eisen van de goede ruimtelijke ordening rekening houdende met het relevant aandachtspunt 'hinder'.*

20. *Verzoekende partijen ondervinden overigens wel degelijk nadeel van de bestreden beslissing omdat ze niet aan het vereiste beschermingsniveau voldoet en niet afdoende tegemoet komt aan de voorwaarden van de beslissing van de Deputatie van 23.02.2017 die er toe strekt de geluidshinder tot een aanvaardbaar niveau te herleiden hetgeen de bouw van een geluidsmuur veronderstelt die afdoende hoog en lang moet zijn conform de conclusies van het verslag van de akoestische deskundige (zie stuk 5). Zoals uit de beslissing van de Deputatie van 23.2.2017 expliciet blijkt voldoet de geluidswerende 'omheining' die als voorwaarde van de vergunning werd opgelegd in 2014 immers niet, evenmin als de daarna verleende vergunningen tot aanpassing van de muur.*

21. *Het standpunt van de Verwerende partij, met name dat de Verzoekende partijen geen belang hebben bij de bestreden beslissing die de geluidshinder slechts partieel verhelpt, dient dan ook te worden verworpen.*
22. *De Verwerende partij stelt voorts :*
"Voor zover de verzoekers zouden menen dat een eventuele herstelbeslissing dan wel soelaas kan brengen, en zij om die reden een belang hebben bij de vernietigingsprocedure, zien zij dit eveneens verkeerd."
23. *Volgens de Verwerende partij kon de Deputatie de voorwaarden die de Verzoekende partijen vroegen niet opleggen omdat dit niet tot haar bevoegdheid zou behoren.*
24. *Zij stelt :*
"De deputatie kan de aanvraag niet wijzigen en niet uitbreiden zodat zij al deze saneringsmaatregelen zou omvatten. Bovendien zijn alle aanpassingen die de verzoekers wensen opdat de vergunningsaanvraag wel aan de saneringsmaatregelen zou voldoen, veel te omvangrijk om door de deputatie in een eventuele herbeslissing te worden opgelegd via voorwaarden of in het kader van een 'beperkte aanpassing' van de plannen."
25. *Vooreerst betreft dit een beoordeling van een deel van het middel en niet van het belang en is dit derhalve niet aan de orde bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van de vordering.*
26. *De Verzoekende partijen wijzen er niettemin op dat de aanpassing wel degelijk zouden corresponderen met de voorwaarden van art. 4.3.1. VCRO in zoverre ze tegemoet zouden komen aan de bezwaren en alleszins geen schending van de rechten van derden met zich mee zouden brengen. De Deputatie motiveert in de bestreden beslissing niet dat de gevraagde aanpassingen niet kunnen worden toegekend en niet als bijkomstig kunnen worden beoordeeld. Minstens schendt de bestreden beslissing op dit punt de motiveringsplicht.*
27. *De Verwerende partij stelt voorts het volgende :*
"In tegenstelling tot wat de verzoekers menen, verhindert de voorliggende bestreden beslissing geenszins dat er later nog een bijkomende vergunning kan worden afgeleverd voor de bijkomende saneringsmaatregelen welke de verzoekers nodig achten. Ook hieruit kunnen zij dus geen belang putten bij de voorliggende vernietigingsprocedure."
28. *Verzoekende partijen betwisten niet dat het gebrekkig saneringskarakter van de door hen bestreden vergunning kan worden gerepareerd door een bijkomende vergunning. Evenwel doet dit geen afbreuk aan het feit dat zij belang hebben bij het aanvechten van de door hen bestreden beslissing die op haar eigen merites moet worden beoordeeld en niet volstaat om de hinder te herleiden tot een aanvaardbaar niveau, zonder dat rekening kan worden gehouden met een ev. nog volgende 'reparatie' vergunning, nog los van het gegeven dat de keuze om al dan niet een nieuwe aanvraag in te dienen tot aanpassing van de reeds vergunde werken, niet in de handen ligt van de Verzoekende partijen en dat zij hierop derhalve geen enkele impact hebben.*
29. *Deze redenering geldt overigens ook in andere gevallen : veel gebrekkige vergunningen zouden in principe gerepareerd kunnen worden door het achteraf verlenen*

van een bijkomende vergunning, niettegenstaande deze laatste dan niet als voorwaarde ter uitvoering van de eerder verleende vergunning zou kunnen gelden en derhalve ook niet als garantie ter reparatie van de eerder verleende vergunning. Als een verwijzing naar deze mogelijkheid evenwel met succes kan worden ingeroepen om het belang van een partij te ondergraven bij het aanvechten van een gebrekkige vergunningsbeslissing, zouden veel beroepen als onontvankelijk beoordeeld kunnen worden onder het mom van een gebrek aan 'belang'. Dit is echter niet het geval cfr. de rechtspraak. De beslissing die wordt aangevochten moet zoals reeds gesteld op haar eigen merites beoordeeld worden en de mogelijkheid om achteraf een nieuwe of bijkomende vergunning te bekomen, doet daar geen afbreuk aan.

30. De Verwerende partij stelt tot slot dat de Verzoekende partijen niet duidelijk maken op welke precieze bepaling zij hun belang enten. Dit standpunt kan niet worden bijgetreden. Verzoekende partijen hebben in hun verzoekschrift bijzonder duidelijk uiteengezet wat hun belang is en op welke wijze zijn dit belang kunnen staven.

...

II. Replik op de schriftelijke uiteenzetting van de Tussenkomen partij

...

De Tussenkomen partij betwist dus kennelijk dat Tweede verzoekende partij eigenaar is van het aanpalend eigendom en stelt dat hieromtrent niet eens enig bewijsstuk voorligt. Anderzijds stelt de Tussenkomen partij dat de Tweede verzoekende partij geen geluidshinder kan ondervinden Verzoekende partijen leggen bijkomend enkele stukken voor die aantonen dat Tweede Verzoekende partij wel degelijk eigenaar is.

54 De Tussenkomen partij miskent de bewoording van het verzoekschrift waarin duidelijk het onderscheid is gemaakt tussen het belang van de Eerste en de Tweede Verzoekende partij

Omtrent het belang van de Verzoekende partijen wordt gesteld :

...

Het belang is derhalve afdoende duidelijk verantwoord.

55 De Tussenkomen partij stelt in de uiteenzetting op pg. 8 van haar nota:

...

56. De Tussenkomen partij miskent daarbij echter het gegeven dat de saneringsmaatregelen niet worden uitgevoerd conform de aanbevelingen van haar deskundige maar dat met de uitvoering een lager beschermingsniveau beoogt wordt.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

Om als belanghebbende derde bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist (de toepasselijke versie van) artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO in principe dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing

Deze mogelijkheid waarover belanghebbende derden beschikken om jurisdictioneel beroep in te stellen tegen een (stedenbouwkundige) vergunningsbeslissing waaruit voor hen rechtstreeks of

onrechtstreeks hinder of nadelen voortvloeien, wordt door de decreetgever uitdrukkelijk gekaderd binnen het recht op toegang tot de rechter zoals gewaarborgd door het Verdrag van Aarhus. (memorie van toelichting, *Parl.St.* VI.Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, 182 en 218). Het is bijgevolg niet vereist dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel dienen de verzoekende partijen een reëel risico op hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk te maken. Bovendien is vereist dat de ingeroepen rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen het gevolg zijn van de bestreden vergunningsbeslissing, en dat er derhalve een causaal verband bestaat tussen de ingeroepen rechtstreekse of onrechtstreekse hinder en nadelen enerzijds, en de bestreden beslissing anderzijds.

De belangvereiste mag, onder meer in het licht van het gewaarborgde recht op toegang tot de rechter, niet op een buitensporig restrictieve of formalistische wijze worden toegepast.

2.1.

Uit de gegevens van de zaak, en waarover geen betwisting bestaat, blijkt dat de exploitatie van de bestaande self-carwash teruggaat op een stedenbouwkundige vergunning van 25 augustus 2014 en de corresponderende milieuvergunning van 8 september 2014, beiden verleend aan de tussenkomende partij. Het wordt niet betwist dat geen van deze vergunningen werd aangevochten en dat zij derhalve definitief zijn.

2.2.

De verzoekende partijen enten hun belang op de vaststelling dat zij sedert de start van de exploitatie, hinder ondervinden van de self-carwash. In dat verband wijzen zij erop dat zij een procedure hebben ingeleid tot het opleggen van bijzondere milieuvoorwaarden met het oog op het remediëren van de hinder, en hetgeen heeft geleid tot de beslissing van de verwerende partij van 27 februari 2017.

In die beslissing wordt een aanpassing doorgevoerd aan de toegelaten exploitatie-uren en daarenboven wordt bepaald dat er een akoestisch saneringstraject moet worden doorlopen, bestaande uit:

- Voorleggen van één of meerdere prijsofferten aan het college van burgemeester en schepenen voor het uitvoeren van een volledig akoestisch onderzoek annex saneringsplan door een erkend deskundige in de discipline geluid en trillingen, binnen een termijn van één maand;
- Laten uitvoeren binnen vijf maanden van een volledig akoestisch onderzoek door een erkende deskundige in de discipline geluid en trillingen en waarbij, in geval van overschrijdingen van de geldende geluidsnormen het onderzoek vergezeld moet worden van een saneringsplan.
- Uitvoeren van de saneringsmaatregelen binnen 12 maanden, zoals voorgesteld in het saneringsplan en, tot slot, het laten uitvoeren van een controlemeting nadien.

Voorts geven de verzoekende partijen aan – en dit wordt ook als zodanig door de tussenkomende partij bijgetreden – dat de voorliggende aanvraag, kadert in de uitvoering van het betrokken akoestisch saneringsplan. Een van de daarin geformuleerde maatregelen bestaat erin de bestaande geluidswerende wand te verhogen tot een hoogte van ten minste 4m.

3.

Het bestaan van (on)rechtstreekse hinder en nadelen, leiden de verzoekende partijen af uit de vaststelling dat de bestreden beslissing echter een manifeste miskennen inhoudt van de beslissing van 27 februari 2017. De aangevraagde en vergunde verhoging van de geluidswerende afsluiting

zou de geluidshinder niet afdoende verminderen en op dat punt manifest tekort schieten aangezien de gevraagde verhoging niet hoog genoeg is en de muur bovendien ten onrechte niet wordt verlengd tot aan de openbare weg. De verzoekende partijen voeren aan dat de eerste verzoekende partij hierdoor geluidshinder en een verstoring van het leef- en woongenot en privacyhinder ondervindt, en dat de tweede verzoekende partij een minwaarde voor haar onroerend goed lijdt.

4.1.

In zoverre de verzoekende partijen in essentie verwijzen naar geluidshinder alsook een verstoring van de privacy en van het rustig woon- en leefgenot van de eerste verzoekende partij, evenals een waardevermindering van de eigendom van de tweede verzoekende partij, als gevolg van het ontoereikend karakter van de aangevraagde verhoging van de geluidsmuur en zij met name stellen dat de voorgestelde verhoging geen (afdoende) remediëring biedt voor de geluidshinder van de self-carwash, beperken zij zich ertoe hinder in te roepen die louter het gevolg is van de bestaande exploitatie.

De aangevoerde geluidshinder en daarmee samenhangende hinderaspecten worden door de bestreden beslissing niet veroorzaakt of verwerkt maar vinden hun exclusieve oorzaak in de (vergunde) en reeds bestaande exploitatie van de naburige self-carwash.

De gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing zou derhalve enkel tot de bestending van de actuele toestand (zonder verhoging van de geluidsmuur) leiden, zonder het ontstaan van de door verzoekende partij gevreesde geluidshinder van de self-carwash te voorkomen.

De gehelnde geluidshinder, verstoring van het woon- en leefgenot, privacyhinder en waardevermindering, waarop de verzoekende partijen hun belang steunen is namelijk het gevolg van de (vergunde) exploitatie van de self-carwash, niet van de bestreden vergunning voor het verhogen van de geluidswerende afsluiting.

4.2.

Om van hun belang te overtuigen, voeren de verzoekende partijen voorts nog aan dat bij een vernietiging de kans definitief verworven is op een afdoende remediëring van de geluidshinder in de zin dat een nieuwe beslissing ten volle rekening zal moeten houden met de milieuvoorwaarden zoals opgelegd in de beslissing van 27 februari 2017 en dat “alleszins een nieuwe vergunning moet worden aangevraagd” die hieraan integraal conformeert en dat een dergelijke kans volstaat als belang.

Het voorgehouden belang is echter al te hypothetisch. Het door de verzoekende partijen ingeroepen belang gaat in wezen uit van de veronderstelling dat de verhoging van de geluidsmuur als akoestische saneringsmaatregel ontoereikend is en loopt als zodanig vooruit op het resultaat van de finale controlemeting die verplichtend is opgelegd met de beslissing van 27 februari 2017 en die zal (moeten) worden uitgevoerd na uitvoering van (alle) saneringsmaatregelen. Bijgevolg enten de verzoekende partijen hun belang op een toekomstig en al te onzeker scenario.

4.3.

Tot slot voeren de verzoekende partijen, in replek op de aangevoerde excepties, nog aan dat de redenering waarbij een gebeurlijke ontoereikendheid van de maatregel kan worden verholpen door een bijkomende vergunning, geen afbreuk doet aan hun belang in de zin dat het initiatief tot het aanvragen van een dergelijke bijkomende vergunning niet in hun handen ligt en zij hierop derhalve geen impact hebben. Bovendien menen de verzoekende partijen dat deze redenering geldt in tal van andere gevallen in de zin dat vele gebrekkige vergunningen kunnen worden “gerepareerd” door een bijkomende vergunning.

De verzoekende partijen lijken hierbij evenwel uit het oog te verliezen dat, in het concrete voorliggende geval, de aangevraagde verhoging van de geluidsmuur kadert in de uitvoering van akoestische saneringsmaatregelen zoals opgelegd met de beslissing van de verwerende partij van 27 februari 2017, op initiatief van de verzoekende partijen, waarbij in diezelfde beslissing uitdrukkelijk wordt gesteld dat *“indien uit de controlemeting blijkt dat de geldende geluidsnormen niet worden nageleefd, moet de exploitant op zijn kosten bijkomende saneringsmaatregelen uitvoeren tot aan de geldende geluidsnormen wordt voldaan.”*

Indien met andere woorden naar aanleiding van de finale controlemeting een overschrijding van de geluidsnormen wordt vastgesteld maar geen bijkomende maatregelen (waaronder eventueel het aanvragen van een bijkomende vergunning) worden genomen, betreft dit een kwestie van handhaving van de naleving van de beslissing van de verwerende partij van 27 februari 2017 en die niet werd aangevochten door de verzoekende partijen. Zulks staat evenwel los van het belang van de verzoekende partijen bij het aanvechten van de voorliggende bestreden beslissing.

De exceptie is gegrond.

VI. KOSTEN

1.

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep, inclusief de hierna bedoelde rechtsplegingsvergoeding, geheel of voor een deel ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

2.

In zoverre het beroep van de verzoekende partijen wordt verworpen, dienen zij als de ten gronde in het ongelijk gestelde partijen aangeduid te worden. De kosten van het beroep, zijnde de voor de verzoekende partijen betaalde rolrechten, blijven ten laste van de verzoekende partijen en zij kunnen geen aanspraak maken op de toekenning van een rechtsplegingsvergoeding.

3.

De Raad is van oordeel dat het passend voorkomt om het rolrecht van de tussenkomende partij ten laste van de tussenkomende partij te leggen. Een tussenkomende partij beslist immers zelf of zij (vrijwillig) tussenkomt en een eventuele tussenkomst, waarbij moeilijk kan worden ingeschat hoeveel partijen er desgevallend zullen tussenkomen, mag de inzet van de procedure niet nodeloos verzwaren.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de bvba DASODEVA is ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht bepaald op 400 euro, ten laste van de verzoekende partijen.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 5 november 2019 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Yannick DEGREEF

Filip VAN ACKER